



L'Empresarial contra Goliat

Arturo Viroque (quart per l'esquerra), Eduardo Zaplana (quint per l'esquerra), i Rafael Ferrando (segon per la dreta) van estar alguns dels encarregats de presentar el proppassat dia 6 de novembre al recinte de la Fira de València la "Noche de la Empresa valenciana". Els grans empresaris han estat, fins ara, els únics interlocutors del govern valencià.

L'Empresarial, organització empresarial valenciana que agrupa quasi 70 mil socis, lluita a hores d'ara pel seu reconeixement davant de la Generalitat i per mantenir la seua independència davant les organitzacions de la gran patronal.

Ja van cinc les vegades en què el govern de la Generalitat valenciana ha incomplert el seu compromís de signar un protocol amb l'organització patronal L'Empresarial pel qual es pretén que aquesta esdevinga una interlocutora davant l'administració en assumptes de caràcter socioeconòmic.

La darrera vegada que el president de l'Empresarial, Vicent Montaner, va haver d'acotar el cap, fou el passat 12 de novembre quan Eduardo Zaplana va anunciar que no podria aquell dia signar el protocol perquè havia d'anar —amb l'alcaldeessa de València, Rita Barberà— a la Zarzuela per presentar als reis d'Espanya el projecte de la Ciutat de les Ciències i de les Arts.

De bell nou, L'Empresarial es

va sentir víctima, i així ho va manifestar públicament, de les fortes pressions exercides des de Madrid per José María Cuevas, de la CEOE, sobre el govern de la Generalitat valenciana. En la pràctica això vol dir que sense entrar a formar part de l'organització de la gran patronal, L'Empresarial difícilment serà reconeguda per cap organisme polític.

El cas és que la filosofia empresarial d'aquesta organització no casa amb els nous aires políticoeconòmics. Pels de L'Empresarial fóra bo que les petites i mitjanes empreses tingueren veu pròpia i foren escoltades. Els grans empresaris, representats al País Valencià per la Confederación Empresarial Valenciana (CEV) que presideix Ramon Ferrando, en canvi, no en veuen pas

la necessitat. Un conflicte, al cap i a la fi, que enfronta dues concepcions diferents sobre el món de l'economia i la seua estructuració des del punt de vista de la patronal.

Així mentre que uns reivindiquen la independència organitzativa d'altres aposten per la consecució d'estructures inequívocament unitàries. Cal dir, que moltes de les organitzacions que formen actualment i des de fa poc més de dos anys L'Empresarial van estar integrades a la CEV durant vuit anys, però van acabar eixir-se'n convençudes d'haver estat marginades dins de l'organització patronal. Ara, com fa una dècada, una gran part de les petites i mitjanes empreses s'enfronten al dilema: o formen part de la CEV o qui sap com acaba-

ran. Per ara la signatura del protocol amb la Generalitat sembla que va molt lligada a aquesta qüestió, tot i que Zaplana ha insistit a dir que la "polèmica és estèril" alhora que ha fixat per al 4 de desembre la signatura del document.

D'altra banda, Vicent Montaner s'ha mostrat -fent gala d'una gran serenitat i paciència- disposat a col·laborar tant com calga amb la CEV sempre que això no supose la fi de L'Empresarial per la via de la seua absorció orgànica. La situació com es veu no és gens fàcil. La signatura del protocol amb la Generalitat així com la reestructuració de les plataformes de la patronal valenciana sembla que van juntes ara més que mai.



ARXIU / RAFA GIL

Una organització incomoda. El vice-president de L'Empresarial, Eugeni Senent, ha manifestat a EL TEMPS, que té confiança en la signatura del protocol més enllà de les pressions de qualsevol mena, però adverteix: "si no se signara només tindríem dues opcions: o esperar com fins ara o bé plantejar alguna mena de mobilització que deixara molt clara la nostra posició".

Des de l'altre costat, simplement callen o neguen -tal i com va fer el dia 13 de novembre Ramon Ferrando- cap mena de pressió política a fi d'evitar la signatura de l'ansiat protocol. Al cap i a la fi, són els empresaris de l'actual poder valencià i espanyol. Zaplana, no obstant això, deu trobar-se en un greu dilema. Sap que els grans empresaris agrupats a l'entorn de la CEV són un bon coixí en el qual recolzar el seu poder, però alhora no pot desconèixer que darrere de L'Empresarial hi ha quasi 70 mil socis, xifra que representa al voltant d'un 15% de les empreses del País Valencià.

S'ha de dir, però, que les relacions entre el govern autonòmic i L'Empresarial mai no han estat d'allò més satisfactori. Les desavinences vénen de lluny. L'anterior president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, tampoc no

es va destacar per ser un gran defensor de les petites i mitjanes empreses. Només al final del seu mandat i davant de la imminència d'unes eleccions va mostrar-se generós amb els de L'Empresarial

L'Empresarial sempre ha estat una organització incomoda per al poder polític valencià fos quin fos el seu color.

i els va concedir uns sucosos ajuts per a la formació dels treballadors, i això a pesar de l'opinió contrària de la CEV.

Eduardo Zaplana, que durant la seua ascensió al poder va prometre reconèixer la representativitat de L'Empresarial, va ser qui va fer bons els 250 milions concedits per l'anterior govern socialista. Temps després, però, aquestes ajudes han minvat considerablement i avui a penes arriben als 12 milions.

No serà fàcil que afluixe la ten-



Dalt, el president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, acompanyat de Ramon Ferrando, president de la Confederación Empresarial Valenciana (CEV). Al costat d'aquestes ratlles, Vicent Montaner, president de L'Empresarial.

sió empresarial al País Valencià. Vicent Montaner i els seus han donat proves d'una gran resistència davant de l'entestament de la CEV i la CEOE de tenir una única organització empresarial i no sembla que la seua actitud haja de canviar. Pel que fa a la incògnita política d'aquesta difícil equació, el proper dia 4 de desembre al Palau de la Generalitat valenciana podria ser el dia de resoldre-la.

Francesc Viadel